

◆◆◆ FUAD SƏYYAH ◆◆◆

Fuad Malik oğlu Quliyev 1989-cu ildə Biləsuvar rayonunun Bəydilli kəndində anadan olmuşdur.

2006-cı ildə Biləsuvar rayon Kamaləddin Ağayev adına tam orta məktəbi bitirmişdir.

2001-ci ildə yazdığı «Vətən» şeiri ilk qələm məhsulu, 2005-cü ildə «Muğan» qəzetində yer almış "Azərbaycan" şeiri isə ilk mətbu nailiyyətidir.

"Muğan", «Azərbaycan», «Vətənpərvərlər» və s. ictimai-ədəbi qəzetlər; «Xəzinə» poeziya antologiyası və s. mətbu orqanlar müəllifin yaradıcılığına müraciət etmişdir.

«Şəkillərdə gülən qadın» kitabının müəllifidir.

«Azad Qələm» ədəbi məclisinin üzvüdür.

ŞAİRİ TƏK QOYMA

Qoymadın ki, mənin etsin gözlərimi nəm ayrılıq,
İki şeyi unutmuşam – həm ağlamaq, həm ayrılıq,
Qapımızın kandarından belə keçmir qəm, ayrılıq...
Bu günəcən qoymamısan axıradək qoyma, qadın,
Şairi tək qoyma, qadın!

Yenə soyuq qış yetişib – qar görünür dağ-dərədə,
Şaxta tutub hər tərəfi, əsir külək hər yerə də,
Mən dayanım qapımızda, sən də dayan pəncərədə...
Körpələrimiz üşüməsin gəlsə külək qoyma, qadın,
Şairi tək qoyma, qadın!

Sənə güldən gözəl dedim, baxçada gül küsdü mənə –
Xoş ətirin təbdi mənə, sözdü mənə, səddi mənə,
Eşq bağımın çiçəyisən, yanımda ol bəddi mənə...
Mənim səhər yeməyimin yanına çiçək qoyma, qadın,
Şairi tək qoyma, qadın!

Sən olduğun tərəflərdə xəyallarım azdı yenə,
Sən Allahdan hədiyyəsən – desəm sənə azdı yenə,
Eşidib bu şeiri demə, dəli şair yazdı yenə...
Mənki sənin şairinəm, adıma bəzək qoyma, qadın,
Şairi tək qoyma, qadın!

BAĞIŞLA

Artıq dərk eylədim günahlarımı...
Dikildim qapına bu yalvarışla:
– Məni ən kədərli sözdən yaranan
Ən ağrı-acılı səsə bağışla!

– Ya qapı dalında sıxılıb qalan
Məsum bir qadının fəryad səsinə...
Ya başsız bədənin vahiməsindən
Ürəyi dözməyən övlad səsinə!

– Ya yağış səsinə, ya qar səsinə,
Ya azan səsinə, ya ney səsinə...
Ya da öz haqqını tələb edən
Çarəsiz bəndənin giley səsinə!

– Ya mənim üzümdən ömrü heç olan
Ağsaqqal atamın ah-vay səsinə...
Ya bu yaşımacan unutmadığım
Yuxusuz anamın laylay səsinə!

– Ya da ki, heç zaman eşitmədiyim,
Heç vaxt duymadığım səsə bağışla...
Məni ən sevdiyini kəsə bağışla!
Mən sənə qapına əliboş gəldim...
Sən məni əliboş qayıtma nolar,
Tap bağışlamağa nəyə bağışla!

KİMİYƏM

Bu gecə illərdir yada düşməyən,
Yazısı silinmiş qəbir kimiyəm...
Nəzir qutusuna salınan məktub,
Məktub qutusunda nəzir kimiyəm!

Küsdüyü göylərdən uzaqlaşarkən
Dəniz də boğulan yağış kimiyəm...
Ayaqlar altında dəyərdən düşən
Xalçanın üstündə naxış kimiyəm!

Kəndiri yellənən dar ağacının
Yanında hərlənən əcəl kimiyəm...
Müdrək bir qocanın dilindən çıxan,
Yerinə düşməyən məsəl kimiyəm!

Ruhu İlahiylə görüş gözləyən
Xəstə bədənlərdə ümid kimiyəm...
Bəxti bağlıların bəxtini açan,
Bəxti gətirməyən seyid kimiyəm!

Əli iş tutmayan ev sahibinin
Evinə ac gələn qonaq kimiyəm...
Körpələr evinin çöl tərəfindən
İçəri can atan uşaq kimiyəm!

Bu gecə sığınıb qaranlıqlara,
Soyuqdan üşüyən küçə kimiyəm...
Bu gecə heç nə öz yolunda getmir,
Özüm də elə bu gecə kimiyəm!

NAĞİL MƏHƏBBƏT

Mən nağıl məhəbbət yaşadım...Yarım
Başladı qəfildən bitirdi, getdi...
Sonunda səmədan üç alma düşdü,
Üçün də özüylə götürdü getdi...

Biz eşq aləminə olanda mehman,
Ayıldım nə eşq var, nə nazlı canan...
Elə bil, yad yerdə nabaləd insan
Məni bir küçədən ötürdü getdi...

Bura tamam yaddır indi, nə edim?
Yol da tanımıram mən, hara gedim?
Gərək gəlməz idin – dedilər...Dedim:
– Gəlmədim, sevgilim gətirdi, getdi...

Deyərdim bir gözəl olsa xəyalım:
– Qəm-qüssə çəksəm də dəyişməz halım...
Elə bil, ağızımdan eşitdi zalım,
Məni istəyimə yetirdi getdi...

Nağılın sonunda qalsam da yalqız,
Mənim xatirəmdə bu qaldı yalnız:
– Saxta məhəbbətlə nağıl yazan qız,
Tapdı qəhrəmanın, itirdi getdi!

ALINMIR

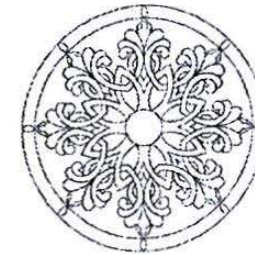
Sənə bir yol gəlir, əfsus, bunu bilməklə alınmır,
Bu nə sevməklə düzəlmir, nə sevilməklə alınmır.

Elə narazısan ancaq, sözə bax: – Aşiqim olmaq,
Quru səhranı sürünmək, dağı dəlməklə alınmır.

Mənə xoşdur gələrəm lap çökərəm diz, tökərəm dil,
Qapı açmırsan, əzizim, sizə gəlməklə alınmır.

Ümid ölməkdi düşündüm, o ümiddəndə əl üzüm,
O da səndən yana imiş, deyir: – Ölməklə alınmır.

Yeni bir şey düşün artıq onu cəlb etməyə, Səyyah,
Xoşu gəlsin deyə, boş-boş üzə gülməklə alınmır.

© Buxari Fəstəhli-2010

GÖZƏLDİR

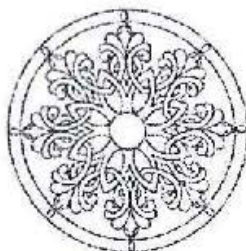
Sənin hər dərdinə dözmək, ümid etmək də gözəldir,
Bir ümid var deyə, dərdlə yola getmək də gözəldir.

Dönüb əşyaya səninçün, sənə lazımlı sayılmaq,
Gəzib axtarmağın üçün düşüb itmək də gözəldir.

Yolun üstündə dayanmaq, sənin arxanca sürünmək,
Sənə çatmaq diləyiylə gəlib ötmək də gözəldir.

Elə bir qüvvədir eşqin onu gözlərdə də görmək,
Onu hiss eyləyə bilmək və eşitmək də gözəldir.

Ya bitir Səyyahın ömrün, ya da bu həsrəti, tez gəl,
Elə bitməkdə bərabər, belə bitməkdə gözəldir.

© Səyid Rəşad (1998)